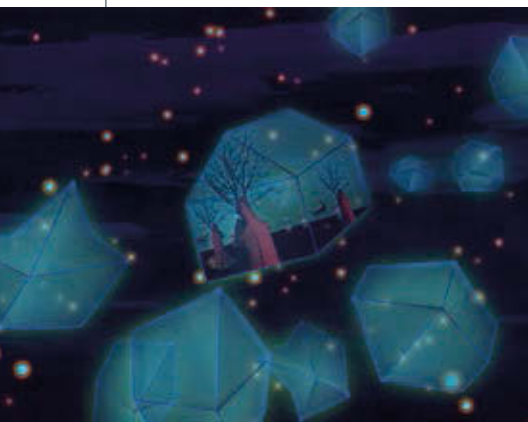

Game in progress

Magyarósi Éva kiállítása

Ferenczy Múzeumi Centrum,
Szentendre,
2018. március 9. – április 22.

Magyarósi animációs filmrendezőként, képzőművészként, díszlettervezőként és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem tanáraként ismerhetjük. Újonnan nyíló kiállításában az installáció, az animáció és a rajz médiumát használja egyszerre. Mái meghatározó történetek, novellák megírásából építkezik, melyeket a képi világgal keveri. Az érzékeny és lírai művek vizuális naplónak is tekinthetők, amelyben nehezen szétválasztható módon keverednek a fiktív és a személyes idősíkok. Alkotásaiban Magyarósi a női lélek rejtekeiről, a testről, az érzelmekről mesél személyes hangvételben, s fura álmok, megélt szituációk többszölamú történeteit mutatja meg. A munkákat közelebbről szemügyre véve egy olyan lírai és autentikus világ elevenedik meg előttünk, amelyben akár a saját életeseményeinkhez hasonló fragmentumokat is felfedezhetünk.

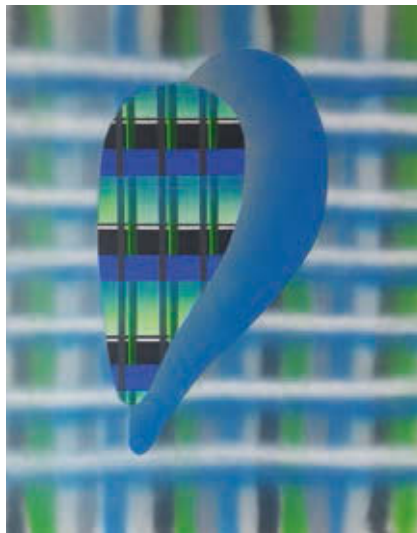
MAGYARÓSI ÉVA: *Aurák kertje*, 2017

Szem szerint

Somody Péter kiállítása

Paksi Képtár,
2018. február 3. – május 6.

Somody Péter azon művészek közé tartozik, akik kevés eszközzel komplex esztétikai tartalom kifejezésére törekednek. Munkáin kevés, de pontosan megválasztott színnel és különféle alapfelületekkel (vászon, fa, plasztik) nem egy sajátos mondanivaló kifejezésére törekszik, hanem arra, hogy az anyag adottságaiból hozza létre, tárja fel vagy hívja életre az anyagban benne rejlő bármifajta szubsztanciát. Az absztrakt festészet nagyjai közül, kezdve Kandinszkijjal, Klee-vel, Mondriannel, napjainkig számos kiemelkedő művészt említhetnénk, akiknek a művészetfilozófiája magára a műalkotás anyagára épül: ha a művész engedi főszereplővé válni az anyagot, a különféle anyagi minőségek együtt olyan metafizikai lényegyet alkotnak, amely az anyagon túlra utal – legyen az a természet metafizikus rendje, a tiszta realitás vagy a teremtő erő. Somody is ezzel kísérletezik.

SOMODY PÉTER: *Nagyítás, Kék-zöld*, 2017, akril, vászon, 100×80 cm

Kétfejű gyufa

Válogatás négy kortárs román magángyűjteményből

Új Budapest Galéria (Bálna),
2018. február 16. – május 27.

A kiállításon látható alkotások négy fontos román magángyűjteményből – Mircea Pinte, Ovidiu Șandor, Răzvan Bănescu és a Plan B Alapítvány kollekciónak – származnak, melyek három városban találhatók: Kolozsváron, Temesváron és Bukarestben. A Diana Marincu kurátor segítségével készült válogatás a kortárs román képzőművészetről kíván széleskörű és informatív keresztmetszetet nyújtani; a román neoavangárd alkotások beemelésével pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy bár minden generációnak saját felvetései és válaszai vannak, a művészet alkotói és befogadói egyaránt képesek hidat építeni a nemzedékek között. Kurátorok: Diana Marincu, Szegedy-Maszák Zsuzsanna.

ȘERBAN SAVU: *Henyélő halász*, 2010, olaj, vászon, 127×170 cm
A művész és a Plan B Foundation jóvoltából

Feltáró intuíció

Komoróczy Tamás
kiállítása

Óbudai Társaskör Galéria,
2018. február 7. – március 4.

Találkozhatunk-e a semmivel? És ha igen, hol keressük? Talán ott, ahol már nincsenek utak, és még irányok sem, csak a lét esetleges hálózata van, amely most éppen Komoróczy Tamás installációjában bambuszokból szövődik. Ebben a sűrűben pedig a nő nem a tekintet tárgya többé, és a férfi nem a semmi szabadsága, hanem egy kétségbeesett mimikri csupán, amely a pozitívitás látszatát próbálja magára öltetni, hogy láthatóvá váljon, és magára vonja a tekintetét... – de minek is? A rejtőzködő, láthatatlan, semmivé vált nőnek. Így lesz a férfiből pusztá felszín, mely a képernyő keretén túlról sugározza értelmetlen, zajos jeleit, a nőből pedig pusztá mélység, amely üres, néma és valószínűleg ugyanúgy híján van minden értelemnek. Komoróczy Tamás műve a semmi dialektikájának dzsungelébe vezet be minket.

KOMORÓCZY TAMÁS: *Divide and quit*, 2018, HD videó, 07' 26", videostill

Fogd be a csapdád

Szigeti G Csongor
kiállítása

Esernyős Galéria,
2018. január 26. – február 25.

Az ember csapdába csalja az állatot, az állat csapdába csalja az embert, az ember csapdába csalja a másik embert, illetve saját magát is. Van úgy, hogy önszántából mászik bele, a motivációk nem mindig követhetőek. A ketrecből való szabadulás történhet saját erőből vagy mások segítségével. Szigeti G Csongor projektjében a „humánus” egérfogók, varsák elvén működő térhálós szerkezetek embercsapdák-ként ejtik rabul a térérzékelést. A privát ketrecek hol geometriai alakzatokként, hol antropomorfizált formákként, hol emberi szívet vagy a művész önarcképét mintázva jelennek meg. A művek első alkalommal kerülnek összegyűjtve bemutatásra, kifejezetten az Esernyős Galéria terére tervezett installációban, melynek fontos eleme a fény és az árnyék viszonya, megjelölve a valós és vélt csapdák természetét. Ez a kiállítás csak saját felelősségre látogatható!

SZIGETI G CSONGOR: *Saját csapda 2.0*, Velence, 2016

Közös ügyeink

Együttműködésen
alapuló művészeti
projektek

LUMÚ, 2018. január 30. – március 18.

Hogyan lehet a közösséggel végzett művészeti folyamatokat rögzíteni és megmutatni az érdeklődőknek? Szolgálhat-e egy művészeti együttműködés útmutatóként egy társadalmi probléma megoldásához? Hogyan járulhat hozzá a művészet a közösségépítéshez? A kiállítás egy négyéves nemzetközi program (CAPP – Collaborative Arts Partnership Programme) eredményeit mutatja be fotókon, filmekben, műtárgyakon keresztül, melynek célja volt, hogy megismertesse a művészekkel az együttműködésen alapuló művészeti munkát, és olyan, különféle közösségek bevonásával megvalósuló projekteket támogasson, amelyek hatékony megoldást keresnek egy-egy aktuális helyi vagy társadalmi problémára. A kiállítás nem csupán a projektek végeredményét, de az együttműködések teljes folyamatát is igyekszik a látogatók elé tárni. Megmutatja, hogy egy közösség definiálása nem mindig egyszerű feladat, s hogy a közös munka hatalmas felelősséggel is jár.

ZSIN BENCE: *Úszó ház*, 2017, Pécs, Rucker-aknai tó